

Pázmány Péter Katolikus Egyetem REKTOR

H-1088 Budapest, Szentkirályi u. 28. ; Telefon: +36 1 429 7211 Fax: +36 1 318 0507

Homília Roska Tamás professzor gyászmiséjén

„Odafenn a Mennyekben, hallgasd meg imámat, hallgasd meg szükségemet, hiszen ezt mindig megteszed; adj Neki nyugodalmat, add Neki áldásodat és vidd haza Magadhoz! Adj Neki békét, adj Neki örömet, és vidd haza Magadhoz!”

Nincs az az ember, aki ezeket a szavakat megrendültség és egyúttal meghatottság nélkül ki tudja mondani. Nincs olyan, akinek ne szöknének könnyek a szemébe ennek a fohásznak a hallatán, amely egyszerre szól az Istenbe vetett feltétlen hitről, a halál felett érzett szomorúságról, de egyúttal az örökélet boldogságába történő eljutásról. Nem fejezhetnénk ki jobban egy igaz ember földi életből történő távozása felett érzett gyászunkat, mint ezzel a megrendüléssel és ezzel a bizalommal.

Roska Tamás professzorért imádkozunk ma; a férjért, a családapáért, a barátért, a tudósért, a kollégáért, a tanárért. Azért, aki mindig megmaradt mélyen hívő embernek és csak ezen a hiten keresztül tudta szemlélni munkáját, feladatait, célkitűzéseit, emberi kapcsolatait. Nem magának élt – ahogy a szentleckében is hallhattuk – hanem minden tevékenységében másoknak akart jót tenni. Az Úrnak élt; az élet Urának; annak, aki megszabta a Világ törvényszerűségeit; amelyek vizsgálatán, az emberiség javára való hasznosításán, és mindennek az új generációk számára történő átadásán fáradozott egész élete folyamán. Meg volt győződve arról, hogy a Világ csak egészében érthető meg, azaz nincsen Isten nélküli valódi tudomány. Hitt abban, hogy a mély vallásosság nemhogy akadályozná, hanem kitágítja a természettudományos kutatást, megadva a biztos erkölcsi alapot. Talentumait ebben a felfogásban kamatoztatta egészen az utolsó pillanatig: halálával a hittel és alázattal átítatott emberi bölcsesség egész kincsestárát vitte az Úrhoz.

Nagy idők és események tanúja volt, de sosem ragadta el a gögnek az árnya. „Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa”, azaz: Boldog az az ember, aki tudja, hogy egyedüli reménye az Úrban van; akinek Tamás testvérünk – a tudomány művelésén keresztül – egész életét szentelte. Ez a boldogság tükröződött abban a véghetetlen lelkesedésben, amellyel mindig a jobbra, a tökéletesebbre törekedett; amellyel igyekezett mások számára is érthetővé tenni azoknak a felismeréseknek a tartalmát, amelyre saját, vagy közös szellemi erőfeszítéssel eljutott; de amellyel folyamatosan újat akart alkotni, ahogy ezt tette szerte a világon, de

különösen is Veszprémben, a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, és a bionika magyarországi műhelyének megteremtésében.

Éhezte és szomjazta az igazságot, valamint azt az összhangot, amit a teremtett világban felfedezhetünk, és amit az emberi alkotások közül talán legjobban a gyönyörű zenei kompozíció tud kifejezni. Tiszta szívvel elkötelezte magát a hit és értelem egymásrautaltságának hiteles bemutatása mellett. A tiszta szív azonban őszinteségében, fáradtságot nem kímélő segítőkészségében, a másokért való őszinte aggodásban és a megbocsátás nemes erényének gyakorlásában is megnyilvánult.

Egy olyan világról álmódott, ahol béke honol, és az emberek képesek egymás javát az örök értékek szem előtt tartásával szolgálni, azokkal a talentumokkal, amelyet ingyen kaptak, hogy az Úrnak éljenek. Az emberi szervezet működésének elemzésével, az ember életének segítségére törekedett, a számítástechnika lehetőségeinek alkalmazása révén. Munkáján mindig érezhető volt az emberi élet tisztelete, a fogantatástól a természetes halálig. Ennek ösvényét önmaga is végigjárta, az Isten iránt érzett teljes hittel, bizalommal és optimizmussal.

Roska Tamás hazaérkezett. Nincsen szó, amivel ki tudnám fejezni azt a veszteséget, amit az ő távozása jelent. Azonban arra sincsen megfelelő emberi mondat, amely az örök élet boldogságát tudná leírni, amiben hiszünk és remélünk. A halál szomorú sötét fátyla eltakarja a gyászoló ember szemét, így leginkább a fájdalmat; az elhunyt jelenlétének, szavainak, megnyugtató tiszta tekintetének, gondoskodásának, tanácsainak, szeretete külső megnyilvánulásainak a hiányát látjuk. Az emberi ragaszkodás az, amely nehezen engedi, hogy távolabbra tekintsünk, fellebbentsük a fátylat, amely mögött ott van az örök üdvösség örömhíre. Mert Krisztus széttörte a halál bilincseit; szenvedésével, halálával és feltámadásával megnyitotta a mennyek országának a kapuját. Ez az az ország, ahová készülünk. Ez az ország, a mi valódi otthonunk. Ez ahol szomorúság és elkeseredés, a megpróbáltatás és szenvedés árnya nélkül, a tökéletes isteni szeretetben élhetünk. Ez ad nekünk vigasztalást szomorúságunk idején és hívja fel figyelmünket a valódi – el nem veszíthető – értékek megbecsülésére. Ezért tudunk – kell, hogy tudjunk – reménnyel tekinteni a jövőbe, ahol hiteles. és az Úrért végzett munkánk elnyeri jutalmát, és viszontlátjuk erősségben azokat, akiket gyengeségben veszítettünk el.

Mint a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektora, itt mondok köszönetet Roska Tamás akadémikus, örökös rektori tanácsos önfeláldozó munkájáért, ami alapvetően és nélkülözhetetlen módon járult hozzá a Katolikus Egyetem informatikai és bionikai területen végzett egyedülálló missziójának nemzetközi és hazai elismeréséhez, egy magasabb értékrend szem előtt tartásával: követve az Egyház tanítását, választ találni nagyon sokak szükségére, a tudomány nyelvezetével, de ugyanakkor a legalázatosabb lelkiület gyakorlásával. Biztos vagyok benne, hogy azoknak a tömegeknek az imádsága Kaliforniától, Indiánán keresztül, a számos nyugat-európai közösségeken át, egészen Magyarorszáig, kiesdi azt a boldogságot és örömet Roska Tamás testvérünknek,

akinek élete a szolgálatról szólt, és szavaival, tetteivel egyaránt igazolta mindannyiunk előtt, hogy olyan igaz ember, akire nemcsak mi tekinthetünk fel példaként, hanem méltó az Örök Világosság Fényességének elnyerésére.

„Újongjatok és örvendeztetek, mert nagy lesz a ti jutalmatok a mennyben.” Ez az a jutalom, ami Tamás testvérünket várja, de ez az, ami minket is kötelez, hogy az ő inspiráló példáját követve folytassuk munkánkat az Egyetemen, az oktatásban, a kutatásban, az emberi élet feltétlen tiszteletében, azoknak az értékeknek a feltétlen elfogadásán keresztül, amire egész életével felhívta környezetete figyelmét és tiszteletét; valamint az általa gyakorolt őszinte hit megtartásában munkánk és tanulmányaink során.

„Adj Neki békét, adj Neki örömet, és vidd haza Magadhoz!” Ezt kérjük, ezért imádkozunk, és szeretnénk méltók maradni életpéldájához, minden területen, ahol tevékenykedett, mert boldogok, akiknek reményük az Úrban van és az Úrért élték le életüket. Ámen.

St. Michael's Abbey, Silverado, CA (USA), 2014. június 24.

Ft. Szuromi Szabolcs Anzelm, O.Praem.
a PPKE rektora

